

170 rokov od smrti slovenského génia, nášho národného Homéra - básnika a katolíckeho kňaza Jána Hollého

Teodor Križka

14. apríla (2019) uplynie 170 rokov od smrti slovenského génia, nášho národného Homéra - básnika a katolíckeho kňaza Jána Hollého. Položil fundament slovenskej poézie, bez ktorého by nebolo súčasných básnikov, dokonca ani tých, ktorí sú leniví ho prečítať a uznať mu jeho hodnotu. Bývam iba sedem kilometrov od jeho rodiska Borský Mikuláš. Zakaždým, keď prechádzam okolo jeho maličkého rodného domčeka a vidím pred ním znamenitú sochu veľkého sochára Jána Konierka, pohľadím tie posvätné miesta pohľadom. Neraz bývam aj na Dobrej Vode, kde je pochovaný. Bol som i u pána farára v Hollého fare a veľmi som sa potešil, že je čitateľ Kultúry a nositeľ pamäti na tohto nášho velikána. S Jánom Hollým ma spája aj Ságelská studienka, kde písal svoje básne. K Ságelskej studienke, dnes zastrčenej na konci úzkej uličky v Borskom Mikuláši uprostred neforemných stavieb a kde sa stretávajú narkomani, prišiel aj básnik Andrej Žarnov pred tým, ako v noci prekonal rieku Morava a navždy opustil svoju vlasť. Odtiaľ si do vrecúška zobral na cestu hrst' zeme. S Jánom Hollým ma spája aj Mária Magdaléna, vršok medzi mojou dedinou a Borským Mikulášom, kde v prekrásnom lipovom háji stojí kaplnka. Tam sa vždy zastavovali pútnici cestou do Šaštína. Tam túžil spočinúť aj básnik. Žiaľ, nikto nesplnil jeho vôľu. Možno raz tam niekto rozhodí môj prach.

https://scontent.fbts4-1.fna.fbcdn.net/v/t1.0-9/57203868_2694776957215550_6904246068184088576_n.jpg?_nc_cat=110&_nc_ht=scontent.fbts4-1.fna&oh=79c12b1fed22616e2a5557faf09a4152&oe=5D4C181B

Teodor KRIŽKA
Jánovi Hollému

*Aké len mocné boli tvoje plecia,
že cez veky ma nesú k nebesám.
V podivnom čase, kedy všetko klesá,
veruže aspoň s tebou neklesám.*

*V čase, keď všetko, všetko padá, ty sám
cez veky stúpaš a to stúpanie
vedie ma k háju, k dákym Maduniciam
na nebi spevu, pokým nevzplanie.*

*Tichučko tvoje slepé oči kričia
a s tebou kričia lípy na vršku.
Hudbu včiel, dávno odpočutú z Mlíča,
pod hlavu ustieláš mi, podušku.*

*Nežiarli tvoja rodná Magdaléna
a nežiarli s ňou ani Mikuláš,
že iný kraj si zobral na ramená
a jeho večné piesne počúvaš.*

*Musí byť veru taká voda dobrá,
čistejšia ako mlieko rodných prs,
keď studnička nám oddojčila obra,
ktorý mal vkus, a ešte aký vkus!*

*Svätopluk bil sa o náš život holý
a ty, Ján Hollý, s vervou rovnakou
zvedol si bitku na bojovom poli
o dušu svojich Slávov-Slovákov.*

*Si živý v nás, si živý v tomto rode,
ako je živá hudba v roji včiel.
Tak dobre ti je na tej Dobrej Vode,
až sa zdá, že si ani neumrel.*

*Baránky v nebi, kučeravé srdcia
azúru, plynú ďalej ponad zem.
V podivnom čase, keď sa všetko rúca,
za твоjím rastom ani nevládzem!*

*Berieš ma, svoje neduživé dieťa,
a k oblohe ma dvíhaš, na plecia,
nech vidím, vidím všetky krásy sveta.
Tú rodnú zem, tie rodné nebesia.*